

« zurück blättern vor »

HEBLOWAĆ v. imp., ab 1455; auch *hyblować*; ‘eine Holzoberfläche mit Hilfe eines Hobels oder einer Maschine glätten’ – ‘wyrównywać, wygładzać powierzchnię drewna za pomocą hebla lub odpowiedniej maszyny, strugać’: (1455) 1871 BZ Gen 6.14, STP *Vczyn sobye korab s drzewa heblowanego (fac tibi arcam de lignis laevigatis)*. ◦ 1560 Rej Wiz. 84, L *Stolarz tarcice hebluie*. ◦ 1564 Mącz 93d, SPXVI *Dolare perticam in quadrum, Kiy heblować ná cztery granie*. ◦ (†1611) 1613 Syr.Ziel. 175, L *Heblowane trzasczki z leszczyny*. ◦ (1886) 1951 Prus Plac. 197, DOR *Skoro świt, wziął się Ślimak do robienia trumienki. Robił ją cały dzień: piłował deski, heblował, zbijał*. ◦ (1916) 1948 Żer.Nawr. 132, DOR *Wykonywał wszystkie ciesielskie rodzaje pracy: ociosywał pod sznur belki, heblował deski do spółki z drugim, robił siekierą, ośnikiem, świdrem, młotem*. – (SŁA), STP, SPXVI, MĄCZ, CN, TR, L, SWIL, SW, LSP, DOR. ◊ **Var:** *heblować* v. imp., 1455 BZ Gen 6 14, STP – (SŁA), STP, SPXVI, MĄCZ, CN, TR, L, SWIL, SW, LSP, DOR; *hyblować* v. imp. – L, SW. ◊ **Etym:** nhd. *hobeln* v., ‘mit dem Hobel glätten’, GRI. ◊ **Der:** *heblarz* subst. m., ‘jmd., der mit dem Hobel arbeitet’, zuerst geb. SW. ❖ Eine polnische Ableitung vom ungefähr zeitgleich belegten poln. †*hebel*, Erstbeleg 1437, kann nicht ausgeschlossen werden.

« zurück blättern vor »